

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1440: Ο βασιλιάς Ερρίκος ο 6ος ιδρύει το ονομαστό αγγλικό κολέγιο του Ίτον. Οι επιμελητές των τάξεων προειδοποιούνται από τη διεύθυνση να προσέχουν τα καλοχτενισμένα κεφάλια και τα άπλυτα πρόσωπα των μαθητών.

1683: Οι Οθωμανοί υπό τον Βεζήρη Καρά Μουσταφά πολιορκούν τη Βιέννη, αλλά αποτυγχάνουν.

1829: Λαμβάνει χώρα η Μάχη της Πέτρας στη Βοιωτία, η τελευταία μάχη της Ελληνικής Επανάστασης.

1885: Κηρύσσεται επιστράτευση και κινητοποίηση του Ελληνικού Στρατού προς τα ελληνοτουρκικά σύνορα Θεσσαλίας - Μακεδονίας. Σκοπός είναι η παροχή εδαφικών αποζημιώσεων στην Ελλάδα, λόγω της πραξικοπηματικής προσάρτησης της Ανατολικής Ρωμυλίας από τη Βουλγαρία.

1920: Τελετή λήξης των 7ων Ολυμπιακών Αγώνων της Αμβέρσας. Έλαβαν μέρος 2.479 αθλητές και 64 αθλήτριες από 29 χώρες. Για πρώτη φορά εμφανίστηκε η σημαία με τους πέντε ολυμπιακούς κύκλους και απαγγέλθηκε ο ολυμπιακός ύμνος από τον βέλγο ξιφομάχο Βιτόρ Μπούαν. Η Ελλάδα έμεινε χωρίς μετάλλιο.

1947: Η Γ' Ολομέλεια του ΚΚΕ, κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου, εγκρίνει το στρατιωτικό σχέδιο «Λίμνες», που προβλέπει την κατάληψη του υψιπέδου της Κοζάνης και της δυτικής Ηπείρου, καθώς και την εξαπόλυση επιθέσεων εναντίον μεγάλων πόλεων.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1492: Λορέντσο ΙΙ Ντε Μέντσι, (Λαυρέντιος Β' των Μεδίκων), κυβερνήτης της Φλωρεντίας από το 1513 έως το 1519. Ο Νικολό Μακιαβέλι του αφιέρωσε το βιβλίο του «Ο Ηγεμών». (Θαν. 4/5/1519)

1906: Ντιμίτρι Σοστακόβιτς, ρώσος συνθέτης. (Θαν. 9/8/1975)

1921: Στανισλάβ Λεμ, πολωνός συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας. (Κυβεριάδα, Σολάρις) (Θαν. 27/3/2006)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1185: Ανδρόνικος Α' Κομνηνός, αυτοκράτορας του Βυζαντίου. (Γεν. 1118)

2003: Τζόνι Καρς, αμερικανός τραγουδιστής της κάντρι και του ροκ. (Ring of fire, I walk the line) (Γεν. 26/2/1932)

2009: Νόρμαν Μπόρλογκ, αμερικανός καθηγητής γεωπονίας, βραβευμένος με Νόμπελ το 1975 για τη συνεισφορά του στην ανάπτυξη ποικιλιών υψηλής απόδοσης και άλλες καινοτομίες που εισήχθησαν στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Η «πράσινη επανάσταση» εκτιμάται ότι έσωσε περίπου 1 δισεκατομμύριο ανθρώπους από τη λιμοκτονία. (Γεν. 25/3/1914)

Η Μάχη της Πέτρας

Η Μάχη της Πέτρας υπήρξε τελευταία μάχη του Αγώνα για την ελληνική ανεξαρτησία. Έλαβε χώρα στις 12 Σεπτεμβρίου 1829 στην Πέτρα της Βοιωτίας, μεταξύ Θήβας και Λιβαδειάς. Την εποχή εκείνη ήταν μία στενή δίοδος, που σχημάτιζαν οι όχθες της Λίμνης Κωπαΐδας και το βουνό Ζαγαρά (Ελικών). Επικεφαλής των ελληνικών δυνάμεων ήταν ο Δημήτριος Υψηλάντης, που κατά περίεργη συγκυρία έθεσε τέρμα στον Αγώνα, τον οποίον είχε αρχίσει ο αδελφός του, Αλέξανδρος, με τη διάβαση του Προύθου στις 24 Φεβρουαρίου 1821.

Το καλοκαίρι του 1829, η Πελοπόννησος με τα νησιά και μεγάλο μέρος της Στερεάς Ελλάδας είχαν απελευθερωθεί. Τη διακυβέρνηση των περιοχών αυτών είχε αναλάβει με απόφαση της Εθνοσυνέλευσης ο Ιωάννης Καποδίστριας. Πρώτο μέλημα του Κυβερνήτη ήταν η δημιουργία τακτικού στρατού και η εκκαθάριση της Στερεάς Ελλάδας από τα υπολείμματα των Οθωμανών. Ο Καποδίστριας είχε πληροφορίες ότι στο μελλοντικό ελληνικό κράτος θα συμπεριλαμβάνονταν όσες περιοχές θα είχαν απελευθερωθεί δι' ιδίων δυνάμεων.

Οι Έλληνες ήταν απογοητευμένοι με τη Συνθήκη του Λονδίνου (10/3/1829), που προέβλεπε ελληνικό κράτος με σύνορα τη γραμμή Παγασσικού - Αμβρακικού, υπό την επικυριαρχία του σουλτάνου. Όμως, το ξέσπασμα του ρωσοτουρκικού πολέμου τούς αναπέρασε το ηθικό, καθώς πίστευαν ότι η φορά των πραγμάτων θα ήταν διαφορετική και η εθνική ανεξαρτησία δεν θα αργούσε.

Τον Αύγουστο του 1829 ο τουρκαλβανός πολέμαρχος Ασλάν Μπέης Μουκουρδάρης, σταλμένος από τη Λάρισα με 4.000 άνδρες, προέλασε ανενόχλητος και διαμέσου Λαμίας και Θήβας έφθασε στην Αθήνα. Στόχος του, να ανεφοδιάσει τη φρουρά της Ακροπόλεως και στη συνέχεια να οδηγήσει στη Θράκη όλες τις διαθέσιμες δυνάμεις για την αντιμετώπιση του ρωσικού κινδύνου. Αφού συγκέντρωσε περί τους 7.000 άνδρες, άρχισε την προς βορρά πορεία του. Μαζί του ήταν και ο Οσμάναγας Ουτσιάκαγας, επικεφαλής των τουρκικών δυνάμεων της Αττικής.

Ο Υψηλάντης είχε πληροφορηθεί έγκαιρα τις προθέσεις των Τούρκων και επέλεξε τη στενή δίοδο της Πέτρας για να εμποδίσει το πέρασμα του εχθρού, που διέθετε πυροβολικό και ισχυρές δυνάμεις πεζικού και ιππικού. Η ελληνική δύναμη εμφανίστηκε στην περιοχή στις 28 Αυγούστου. Ανερχόταν σε περίπου 3.000 άνδρες και ήταν χωρισμένη σε 4 χιλιαρχίες. Για πρώτη, ίσως, φορά οι Έλληνες παρουσίασαν τακτικό στρατό, που οφείλεται στις στρατιωτικές μεταρ-

ρυθμίσεις του Καποδίστρια, με τη δημιουργία το 1828 του Λόχου των Ευελπίδων. Ο Υψηλάντης είχε σχέδιο για τη μάχη, προχωρώντας σε πρώτη φάση στην κατασκευή οχυρωματικών έργων.

Το απόγευμα της 10ης Σεπτεμβρίου φάνηκε, επιτέλους, ο τουρκικός στρατός, που στρατοπέδευσε σε μικρή απόσταση από τις ελληνικές δυνάμεις. Τα χαράματα της 12ης Σεπτεμβρίου το σύνολο των τουρκικών δυνάμεων κινήθηκε εναντίον των ελληνικών οχυρωματικών θέσεων. Ένα βήμα πριν από την εισπίδηση των οχυρωμάτων, οι Τούρκοι δέχτηκαν καταιγισμό πυρών από τους Έλληνες, οι οποίοι στη συνέχεια βγήκαν από τα χαρακώματα και με τα ξίφη τους επέπεσαν επί των επιτιθεμένων. Οι τουρκαλβανοί άτακτοι γρήγορα υποχώρησαν, παρασύροντας και τους υπόλοιπους Τούρκους, που κινδύνευαν να περικυκλωθούν.

Η Μάχη της Πέτρας, παρότι δεν επέφερε την τελειωτική ήττα του εχθρού, αποτελεί οπωσδήποτε λαμπρή νίκη των ελληνικών όπλων. Το ηθικό των Τούρκων καταρρακώθηκε, ενώ δεν πέτυχαν και τον στόχο τους να διαβούν το στενά. Οι απώλειες και από τις δύο πλευρές δεν ήταν ιδιαίτερα μεγάλες. Οι Έλληνες είχαν 3 νεκρούς και 12 τραυματίες, ενώ οι Τούρκοι άφησαν στο πεδίο της μάχης περίπου 100 νεκρούς και 4 σημαίες.

Την επομένη της μάχης (13 Σεπτεμβρίου) ο τούρκος διοικητής Οσμάναγας Ουτσιάκαγας, που ενδιαφερόταν να εκτελέσει τις διαταγές της Πύλης και να βρεθεί στη Θράκη, προσφέρθηκε να συνθηκολογήσει με τους Έλληνες, προκειμένου να περάσει τα στενά της Πέτρας. Οι Έλληνες δέχθηκαν, υπό τον όρο να παραδώσουν την περιοχή από τη Λιβαδιά ως τις Θερμοπύλες και την Αλαμάνη. Έπειτα από διαπραγματεύσεις που κράτησαν όλη τη μέρα, η συνθήκη υπογράφηκε τη νύχτα της 13ης προς τη 14η Σεπτεμβρίου.

Οι Τούρκοι θα παραχωρούσαν όλη την Ανατολική Στερεά Ελλάδα, εκτός από την Αθήνα και τη Χαλκίδα. Οι Έλληνες, από την πλευρά τους, ανέλαβαν την υποχρέωση να αφήσουν τον εχθρό να διέλθει ακωλύτως από το στενό της Πέτρας. Και εκτέλεσαν στο ακέραιο τα συμφωνηθέντα το πρωί της 14ης Σεπτεμβρίου 1829. Την ίδια ημέρα οι πτυχημένοι του ρωσοτουρκικού πολέμου, Τούρκοι, υπέγραψαν τη συνθήκη της Ανδριανουπόλεως με την οποία ουσιαστικά αναγνώριζαν την ανεξαρτησία της Ελλάδας.

Η Μάχη της Πέτρας έχει ιδιαίτερη αξία, γιατί ήταν η πρώτη και μοναδική φορά κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του '21, που μία επίλεκτη τουρκική στρατιά συνθηκολόγησε επί του πεδίου της μάχης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Στην εποχή του Λουδοβίκου

Κάτι ήξεραν στο υπουργείο Οικονομικών και καθυστέρησαν την υποβολή των φετινών φορολογικών δηλώσεων. Ηδη με εγκύκλιό του το υπουργείο θέτει σε άμεση εφαρμογή τη νέα τροποποίηση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, που απαγορεύει, ως «απαράδεκτη», την απ' ευθείας προσφυγή των φορολογουμένων για επίλυση των φορολογικών υποθέσεων στα Διοικητικά Δικαστήρια!

Σύμφωνα με τη νέα διάταξη, όσοι έχουν διαφορές με την Εφορία υποχρεούνται, από εδώ και στο εξής, πρώτα να καταφεύγουν, αναγκαστικά, στη νέα Υπηρεσία Εσωτερικής Επε-

νεξέτασης, της Γενικής Γραμματείας Εσόδων του κ. Χάρη Θεοχάρη. Και αν η προσφυγή τους απορριφθεί, τότε και μόνο θα μπορούν να προσφύγουν στη διοικητική Δικαιοσύνη!

Τι μας λέει δηλαδή ο νόμος και η εγκύκλιος; Οτι πριν από την προσφυγή στα δικαστήρια θα παρεμβάλλεται υποχρεωτικά μια διοικητική διαδικασία επίλυσης του προβλήματος. Μόνο που για να καταθέσει κάποιος πολίτης αίτηση υπαγωγής στην ενδιάμεση αυτή εξωδικαστική διαδικασία, πρέπει να προκαταβάλει το 50% του ποσού που αποτελεί την επίδικη διαφορά με την Εφορία! Με άλλα λόγια, το υπουρ-

γείο μας καλεί, νταβατζδικά, να πληρώσουμε στο Δημόσιο προκαταβολικά τα μισά χρήματα που μας ζητάει, γιατί αλλιώς δεν θα μπορούμε να ζητήσουμε δικαστική προστασία!

Νομικά, πρόκειται για ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία το κράτος λέει ότι προσπαθεί να επιλύσει ταχύτερα (εντός 60 ημερών) ομοειδείς υποθέσεις, αναδεικνύοντας τα πιθανά κοινά νομικά και πραγματικά περιστατικά. Ετσι ευελπιστούν, λένε στο υπουργείο Οικονομικών, να αποφορτίσουν τα Διοικητικά Δικαστήρια από τον όγκο των δεκάδων χιλιάδων φορολογικών υποθέσεων που λιμνάζουν εκεί και να

εισπράξουν κάποια έσοδα.

Όμως στην πράξη επιχειρείται, όπως καταγγέλλουν και δικαστές, μία άνευ προηγουμένου παρεμπόδιση στην απονομή Δικαιοσύνης. Οι πολίτες στερούνται ένα θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμά τους, όπως είναι η παροχή δικαστικής προστασίας, για καθαρά εισπρακτικούς λόγους. Με πρόσχημα το δήθεν ξεκαθάρισμα των υποθέσεων και την αποτελεσματικότερη διαχείρισή τους, στήνεται ένα αξεπέραστο φράγμα προκειμένου να μην καταφύγουν οι φορολογούμενοι στο φυσικό τους δικαστή.

Και όλο αυτό σερβίρεται με το περι-

τύλιγμα του εκσυγχρονισμού του συστήματος επίλυσης των φορολογικών διαδικασιών! Είναι αλήθεια ότι μέχρι σήμερα οι φορολογικές υποθέσεις φράκαραν στα δικαστήρια εξαιτίας της γραφειοκρατικής δομής των δικαστικών υπηρεσιών, της ανυπαρξίας τεχνολογικής υποδομής και της έλλειψης προσωπικού.

Όμως είναι άλλο πράγμα η επιτάχυνση της δικαστικής επίλυσης των διαφορών και τελείως διαφορετικό η απαγόρευση προσφυγής στα δικαστήρια. Πρόκειται για καραμπινάτη αντισυνταγματική ρύθμιση, που πρέπει εδώ και τώρα να καταργηθεί.